

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. kovo 5 d. Nr. 21RE3-74 (AG3-32/26-2026)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės (pranešėja), Ramintos Ramanauskienės ir Svetlanos Sinkevičienės,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos „Asmuo X“ skundą dėl atsakovo Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos veiksmų (neveikimo) ir įpareigojimų nustatymo.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja „Asmuo X“ (toliau – ir pareiškėja) Lietuvos administracinių ginčų komisijai pateikė skundą „Dėl Migracijos departamento neveikimo ir netinkamo administracinio atsakymo“ (toliau – skundas), kuriuo prašo pripažinti neteisėtu Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – ir atsakovas arba Migracijos departamentas) 2026 m. sausio 9 d. atsakymą Nr. 26SD538 „Dėl informacijos suteikimo“ (toliau – ir Raštas) ir įpareigoti Migracijos departamentą pateikti pareiškėjai aiškų, išsamų ir motyvuotą atsakymą į visus jos pateiktus klausimus, pakartotinai kreiptis į Valstybės saugumo departamentą (ar kitą kompetentingą instituciją) dėl reikalingos išvados ir nustatyti protingą terminą jai gauti arba priimti sprendimą dėl leidimo laikinai gyventi pratęsimo (pakeitimo) prašymo Nr. (duomenys neskelbtini), nelaukiant minėtos išvados.

Skunde pareiškėja pažymi, kad 2025 m. balandžio 3 d. ji pateikė Migracijos departamentui prašymą dėl leidimo laikinai gyventi pratęsimo (pakeitimo) Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Prašymas), tačiau atsakovas iki šiol nepriėmė jokio sprendimo, nors nuo Prašymo pateikimo dienos praėjo daugiau nei 9 mėnesiai. Teigia, kad per Lietuvos migracijos informacinę sistemą (toliau – MIGRIS) ir elektroniniu paštu buvo kreiptasi į Migracijos departamentą su oficialiu paklausimu, prašant nurodyti Prašymo nagrinėjimo būseną ir paaiškinti su Prašymo nagrinėjimu susijusias aplinkybes. Tačiau atsakovas skundžiamu Raštu tik informavo, kad sprendimas nepriimtas dėl negauto kompetentingos institucijos atsakymo. Pareiškėja mano, kad Rašte pateiktas atsakymas neatitinka gero administravimo principų, nėra pakankamai motyvuotas ir iš esmės neatsakys į jos pateiktus klausimus.

Kritikuodama skundžiamo Rašto turinį, pareiškėja teigia, kad atsakovas nenurodė konkrečios institucijos, nepateikė informacijos, kada ir kiek kartų buvo kreiptasi dėl išvados, nepasisakė dėl terminų, nepaaiškino, kodėl sprendimas negali būti priimtas nelaukiant atitinkamos išvados, kai nagrinėjimo terminai yra viršyti. Šiame kontekste pareiškėja taip pat atkreipia dėmesį į teisinį reglamentavimą, t. y., kad pagal Lietuvos Respublikos įstatymo dėl užsieniečių teisinės padėties nuostatas sprendimai migracijos srityje turi būti priimami per teisės aktuose nustatytus terminus, o administracinis procesas negali būti vilkinamas neribotą laiką; kad pagal Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymą viešojo administravimo subjektai privalo veikti per protingą

terminą, laikytis gero administravimo principų ir pateikti aiškius, išsamius bei motyvuotus atsakymus į asmenų paklausimus.

Atsakovas atsiliepiu nesutinka su pareiškėjos skundu ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime pirmiausia pažymima, kad pareiškėja yra Baltarusijos Respublikos pilietė. Aptariamoms faktinėms aplinkybėms ir nurodoma, kad pareiškėjos 2025 m. kovo 3 d. per MIGRIS užpildytas prašymas bendra tvarka pakeisti leidimą laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje (minėta, Prašymas) buvo priimtas 2025 m. balandžio 3 d. Migracijos departamentas 2025 m. balandžio 3 d. per MIGRIS išsiuntė paklausimą Lietuvos Respublikos valstybės saugumo departamentui (toliau – VSD) dėl pareiškėjos grėsmės valstybės saugumui vertinimo. Negavus VSD atsakymo, pareiškėjos prašymo nagrinėjimas buvo sustabdytas 2025 m. balandžio 10 d. Lietuvos Respublikos įstatymo dėl užsieniečių teisinės padėties (toliau – Įstatymas) 33 straipsnio 5 dalyje įtvirtintu pagrindu, nes nebuvo gautas kompetentingos institucijos atsakymas, kuris yra būtinas sprendimui dėl leidimo gyventi priimti. Pažymima, kad apie Prašymo nagrinėjimo sustabdymą pareiškėja buvo informuota per MIGRIS komunikaciją (pareiškėja minėtą pranešimą perskaitė 2025 m. balandžio 10 d.).

Taip pat atsiliepime pažymima, kad Prašymo nagrinėjimas buvo atnaujintas 2025 m. birželio 30 d. ir pareiškėja apie tai buvo informuota per MIGRIS komunikaciją. Teigiama, kad Migracijos departamentas 2025 m. liepos 3 d. gavo VSD atsakymą, kuriuo buvo prašoma pateikti pareiškėjos darbo knygelės kopiją, todėl atsakovas 2025 m. liepos 14 d. per MIGRIS kreipėsi į pareiškėją su prašymu pateikti savo darbo knygelės visų lapų kopijas. Pasak atsakovo, pareiškėja darbo knygelės lapų kopijas pateikė 2025 m. liepos 14 d. ir tą pačią dieną Migracijos departamentas suformavo pakartotinį paklausimą VSD. Atsakovas atsiliepime teigia, kad 2026 m. vasario 6 d. gavo VSD išvadą, kurioje nurodyta, jog pareiškėjos gyvenimas Lietuvos Respublikoje kelia grėsmę valstybės saugumui.

Atsakovas nesutinka su pareiškėjos skundo teiginiais dėl jo neveikimo ir pažymi, kad užsieniečio keliamos grėsmės valstybės saugumui vertinimą atlieka VSD, o grėsmės viešajai tvarkai ar visuomenei – policija arba Valstybės sienos apsaugos tarnyba (Įstatymo 4 straipsnis). Įstatymo 5 straipsnis numato, kad Migracijos departamentas, gavęs užsieniečio prašymą išduoti jam leidimą gyventi Lietuvos Respublikoje (toliau – leidimas gyventi), sprendamas dėl prieglobsčio Lietuvos Respublikoje ar laikinosios apsaugos užsieniečiui suteikimo, privalo gauti šio straipsnio 4 dalyje nurodytų institucijų įvertinimą, ar nėra šio straipsnio 4 dalyje nurodytų grėsmių valstybės saugumui, viešajai tvarkai ar visuomenei. Leidimas gyventi užsieniečiui išduodamas tik gavus šių institucijų išvadas, kad užsienietis nekelia grėsmės valstybės saugumui ir viešajai tvarkai ar visuomenei.

Atsakovas akcentuoja, kad, atsižvelgiant į minėtą teisinį reglamentavimą, pareiškėja negalėjo turėti teisėto lūkesčio, kad leidimas laikinai gyventi pareiškėjai bus išduotas, kol Migracijos departamentas nėra gavęs VSD išvados. Migracijos departamento vertinimu, užtrukęs pareiškėjos Prašymo nagrinėjimas dėl negauto VSD atsakymo nesudaro pagrindo išvadai, kad atsakovas atliko neteisėtus veiksmus arba veikė nepateisinamai aplaidžiai, paviršutiniškai, pažeisdamas bendro pobūdžio pareigą elgtis atidžiai ir rūpestingai.

Dėl skundžiamo Rašto atsiliepime pažymima, kad atsakant į pareiškėjos 2025 m. gruodžio 11 d. paklausimą (toliau – ir Paklausimas), Rašte pareiškėjai pateikta informacija apie jos Prašymo nagrinėjimo eigą ir faktinį pagrindą, dėl kurio pareiškėjos prašymo nagrinėjimas užtruko. Kartu atkreipiamas dėmesys, kad Migracijos departamentas pareiškėjai teikė tą informaciją, kurią atsakovas turi (Migracijos departamentui nebuvo žinoma, kada VSD pateiks savo išvadą). Šiame kontekste taip pat atkreipiamas dėmesys, kad Migracijos departamentas prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje nagrinėjimo procedūrą vykdo vieno langelio principu (ne užsienietis, o Migracijos departamentas vykdo susirašinėjimą su VSD), todėl Migracijos departamentas negalėjo siūlyti pareiškėjai kreiptis į VSD tiesiogiai.

Apibendrinant atsiliepime pažymima, kad skundžiamas Migracijos departamento Raštas yra tik informacinis pranešimas, kuris nėra administracinės procedūros dalis ir neturi įtakos pareiškėjos teisėms ir pareigoms, todėl pareiškėjos skundo argumentai, kad minėtu atsakymu yra pažeista administracinė procedūra („netinkamas administracinio proceso veiksmas“), yra nepagrįsti. Taip pat atkreipiamas dėmesys, kad pareiškėjos skundo reikalavimas įpareigoti Migracijos departamentą

priimti sprendimą nelaukiant VSD išvados yra ne tik nepagrįstas, bet ir prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtintam valdžių padalijimo principui, nes teismai negali perimti viešojo administravimo institucijos funkcijų ir, savarankiškai atlikti administracinę procedūrą, t. y. už Migracijos departamentą nuspręsti dėl sprendimo priėmimo.

Skundas atmestinas.

Ginčas šioje administracinėje byloje kilo dėl Migracijos departamento veiksmų (neveikimo), nagrinėjant pareiškėjos prašymą bendra tvarka pakeisti leidimą laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje (minėta, Prašymas), ir Rašto teisėtumo.

Byloje nustatyta, kad pareiškėja, kuri yra Baltarusijos Respublikos pilietė, 2025 m. kovo 3 d. per MIGRIS pateikė Prašymą ir 2025 m. balandžio 3 d. atsakovas šį Prašymą priėmė. 2025 m. balandžio 3 d. Migracijos departamentas išsiuntė paklausimą VSD dėl pareiškėjos grėsmės valstybės saugumui vertinimo. Kadangi atsakovas jokio atsakymo iš VSD negavo, 2025 m. balandžio 10 d. sustabdė pareiškėjos Prašymo nagrinėjimą ir apie tai informavo pareiškėją.

Pareiškėja pateikė Paklausimą atsakovui, prašydama pateikti oficialią jos Prašymo nagrinėjimo būseną, informuoti, kurios kompetentingos institucijos dalyvauja nagrinėjime ir kada planuojama gauti jų atsakymus, paaiškinti, kokių pagrindų nagrinėjimo terminas viršija įstatyme nustatytas ribas.

Migracijos departamentas į Paklausimą atsakė skundžiamu Raštu. Pareiškėja teigia, kad Raštas nemotyvuotas, neatsakytą į jos pateiktus klausimus, o atsakovo veiksmus nagrinėjant jos Prašymą vertina kaip neveikimą. Migracijos departamentas laikosi pozicijos, kad Raštas yra informacinio pobūdžio, nesukelia pareiškėjai teisinių pasekmių, o pareiškėjos reikalavimas įpareigoti atsakovą priimti sprendimą negavus išvados iš VSD yra neteisėtas.

Su atsiliepimu atsakovas pateikė VSD 2026 m. vasario 5 d. raštą Nr. 18-1175 „Dėl leidimo gyventi Lietuvos Respublikoje neišdavimo (panaikinimo)“ (toliau – VSD išvada). VSD išvadoje nurodyta, kad pareiškėjos gyvenimas Lietuvoje „kelia grėsmę valstybės saugumui“. Migracijos departamentas taip pat pateikė į bylą 2026 m. vasario 25 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini), kuriuo atsisakyta pareiškėjai pakeisti leidimą laikinai gyventi, nes jos gyvenimas Lietuvos Respublikoje gali grėsti valstybės saugumui. Atsakovas taip pat pateikė įrodymus, kad šis sprendimas pareiškėjai įteiktas per MIGRIS 2026 m. vasario 25 d., tą pačią dieną pareiškėja su juo susipažino.

Dėl Rašto.

Pirmiausia pažymėtina, kad atsakovė pagal savo vykdomų funkcijų pobūdį yra viešojo administravimo subjektas, todėl jos veiklai taikytinos Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) normos, kurios, be kita ko, garantuoja teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą (VAI 1 straipsnis). Šis įstatymas numato dvi kreipimosi į viešojo administravimo subjektus formas: prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus (VAI 2 straipsnio 10 dalis); skundas – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą dėl pažeistos asmens teisės ar teisėtų interesų, prašant juos apginti (VAI 2 straipsnio 12 dalis). Pagal VAI 11 straipsnio 1 dalį, asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles.

Lietuvos Respublikos vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 nutarimu Nr. 875 patvirtintų Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių (suvestinė redakcija nuo 2022 m. rugsėjo 3 d.; toliau – ir Taisyklės) 35 punkte nustatyta, kad prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją. Taisyklių 45 punkte įtvirtinta, kad atsakymai į pateiktus prašymus parengiami atsižvelgiant į jų turinį. Taisyklių 45.1 – 45.4 papunkčiuose reglamentuota, kad į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAI 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti; į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualiu klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti; į prašymą

priimti administracinį sprendimą atsakoma VAI 13 straipsnio nustatyta tvarka; į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1– 45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma.

Paklausime pareiškėja atsakovui suformulavo prašymą pateikti duomenis apie oficialią jos prašymo nagrinėjimo būseną, informuoti, kurios kompetentingos institucijos dalyvauja nagrinėjime ir kada planuojama gauti jų atsakymus, jeigu įmanoma, pateikti atsakingų institucijų ar darbuotojų kontaktus bei paaiškinti, kokių pagrindų nagrinėjimo terminas viršija Įstatyme nustatytas ribas.

Kaip teisingai atsiliepime pažymėjo atsakovas, skunde Komisijai pareiškėja pateikė kitokias klausimų formuluotes („nurodyti, kurios kompetentingos institucijos dalyvauja nagrinėjant prašymą (įskaitant, bet neapsiribojant, Valstybės saugumo departamentą)“, „pateikti informaciją apie atsakymų iš šių institucijų gavimo terminus“).

Komisija pažymi, kad skundžiamo Rašto teisėtumas ir išsamumas vertintinas atsižvelgiant į pareiškėjos Paklausimo turinį, t. y. atsakovas pagal Taisyklių 45 punkto nuostatas turėjo pareigą atsakyti į Rašte (o ne skunde) suformuluotus klausimus.

Pasisakant dėl skunde formuluojamo reikalavimo „pripažinti netinkamą administracinį atsakymą neteisėtu“, pažymėtina, kad administracinis sprendimas yra teisės aktų reglamentuotu būdu ir (ar) forma išreikšta vienkartinė viešojo administravimo subjekto valia dėl teisės taikymo, privaloma ir skirta konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei (VAI 2 straipsnio 5 dalis). Tačiau Rašte Migracijos departamentas jokio sprendimo dėl pareiškėjos nepriėmė, nurodė, kad jį priims ateityje, kai gaus ir įvertins visus šio klausimo išsprendimui būtinus dokumentus. Šiuo atveju atsakovas tik pateikė informaciją apie pareiškėjos Prašymo nagrinėjimo eigą ir informavo, dėl kokių priežasčių prašymo nagrinėjimas užsitęsė.

Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo įstatymo (toliau – ir IAGNTĮ) 6 straipsnyje nustatyta skundo (prašymo) teisė – į Lietuvos administracinių ginčų komisiją ar į jos teritorinį padalinį jų kompetencijai priskirtais klausimais turi teisę kreiptis asmenys, manantys, kad jų teisės yra pažeistos. Visgi, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) savo jurisprudencijoje ne kartą yra pažymėjęs, kad viešojo administravimo srityje priimami įvairaus pobūdžio aktai, tačiau ne visų jų teisėtumas ir pagrįstumas gali būti tikrinamas administraciniuose teismuose. Iš LVAT formuojamos praktikos taip pat matyti, kad administraciniai aktai, dėl kurių galima pateikti skundą, pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 5 straipsnio 3 dalies 1 punktą ir 23 straipsnio 1 dalį yra visi viešojo administravimo subjektų priimti aktai, nepaisant tų aktų formos, taip pat veiksmai (neveikimas), sukeliantys asmeniui teisinės pasekmes, t. y. darantys įtaką asmenų teisėms ar įstatymų saugomiems interesams (pvz., LVAT 2008 m. rugsėjo 25 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS525-540/2008; 2009 m. liepos 10 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS146-391/2009).

Šiuo atveju Raštu joks sprendimas, modifikuojantis pareiškėjos teises ir pareigas, nėra priimtas, pareiškėjai nėra suformuluotų privalomų elgesio taisyklių ar pritaikomų poveikio priemonių (tik informuojama, kad jos prašymo nagrinėjimas vyks teisės aktų nustatyta tvarka ir bus priimtas sprendimas). Toks Raštas nelaikytinas individualiu administraciniu aktu, sudarančiu savarankišką administracinio ginčo dalyką.

Įvertinusi skundžiamą Raštą pagal Taisyklių ir VAI reikalavimus, atsižvelgdama į pareiškėjos Prašymo turinį, Komisija sprendžia, kad atsakovas skundžiamu Raštu aiškiai ir konkrečiai nurodė teisinius pagrindus ir priežastis, dėl ko sprendimas dėl Prašymo dar nėra priimtas. Komisija neturi nei teisinio, nei faktinio pagrindo skundžiamą Raštą pripažinti nemotyvuotu. Rašto turinys negalėjo sukliudyti pareiškėjai suprasti priežastis (motyvus), kodėl atsakovė negali priimti atitinkamo sprendimo, tuo labiau, kad Raštu buvo informuota, jog sprendimas bus priimtas, kai tik bus gauta būtina informacija.

Dėl neveikimo.

Skundu pareiškėja prašo pripažinti Migracijos departamento neveikimą neteisėtu ir įpareigoti atsakovą pakartotinai kreiptis į VSD (ar kitą kompetentingą instituciją) dėl reikalingos išvados bei nustatyti protingą terminą jai gauti arba priimti sprendimą dėl pareiškėjos Prašymo nelaukiant minėtos išvados.

Pirmiausia pažymėtina, kad pagal ĮAGNTĮ 20 straipsnio 1 dalies nuostatas, Komisija, išnagrinėjusi skundą (prašymą), turi teisę priimti vieną iš šių sprendimų: panaikinti skundžiamą individualų administracinį aktą ar jo dalį; panaikinti skundžiamą individualų administracinį aktą ar jo dalį ir įpareigoti viešojo administravimo subjektą per administracinių ginčų komisijos nustatytą laiką priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą; įpareigoti viešojo administravimo subjektą pašalinti padarytą pažeidimą ar įvykdyti kitą administracinių ginčų komisijos nurodymą (ĮAGNTĮ 20 straipsnio 1 dalies 2 – 4 punktai).

LVAT, kurio formuojama praktika vadovaujamas ir administracinių ginčų komisijos savo veikloje, pateikti išaiškinimai (žr., pvz., LVAT 2015 m. birželio 5 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS-226-143/2015, LVAT 2022 m. rugpjūčio 3 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS-545-525/2022), kad reikalavimas tam tikrus aktus (veiksnius) pripažinti neteisėtais yra susijęs su faktinių aplinkybių konstatavimu ir negali būti laikomas savarankišku materialiuoju skundo reikalavimu. Argumentai, kad tam tikras aktas (veiksmas) yra neteisėtas, paprastai gali būti tik kitų materialiujų reikalavimų, pavyzdžiui, panaikinti tą aktą arba priteisti žalos atlyginimą, pagrindu. Akto (veiksmo) pripažinimas neteisėtu paprastai pats savaime neturi įtakos tokio akto galiojimui (jo nepanaikina). Tam tikrų faktų pripažinimas pats savaime nesukeltų pareiškėjui jokių teisinių pasekmių, jis gali būti tik motyvas, argumentas teismui (ir administracinių ginčų komisijai) priimant sprendimą tenkinti jo skundą. Skundo reikalavimas turi būti toks, kuriuo remiantis priimtas teismo sprendimas sukeltų tam tikras teises pasekmes kitai bylos šaliai, kad nekiltų abejonių dėl galimybės jį įvykdyti, t. y. pašalinti padarytą teisės ar teisėtų interesų pažeidimą, įpareigoti atsakovą įvykdyti konkrečius veiksmus ir panašiai. Administracinių teismų kompetencijai (ir administracinių ginčų komisijai) nepriskirtinas skundų (prašymų, pareiškimų) nagrinėjimas, kuriais siekiama ne pažeistų teisių (interesų) apgynimo, o tik tam tikrų juridinę reikšmę turinčių aplinkybių ar faktų (pvz. dėl viešojo administravimo subjekto veiksmų pripažinimo neteisėtais) konstatavimo (žr., pvz., LVAT 2021 m. lapkričio 10 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-651-1062/2021, LVAT 2024 m. sausio 31 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-1213-520/2024).

Visgi, Komisijai suteikta teisė įpareigoti viešojo administravimo subjektą pašalinti padarytą pažeidimą ar įvykdyti kitą administracinių ginčų komisijos nurodymą. Tokio pobūdžio sprendimą Komisija gali priimti konstatavusi viešojo administravimo subjekto neveikimą.

Byloje nustatyta, kad 2026 m. vasario 25 d. sprendimu Nr. (duomenys neskelbtini), kuriuo atsisakyta pareiškėjai pakeisti leidimą laikinai gyventi, atsakovas atsakė į pareiškėjos Prašymą, t. y., priėmė administracinį sprendimą. Esant šioms aplinkybėms, Komisija sprendžia, kad nėra pagrindo įpareigoti Migracijos departamentą atlikti veiksmus, kuriuos jis jau yra atlikęs.

Ginčo kontekste pažymėtina, kad teismas, kaip vienintelė teisingumą vykdanči institucija, besikreipusio teisminės gynybos asmens teises ar įstatymų saugomus interesus gali apginti tik tuo atveju, kai viešojo administravimo sistemos subjektai nepagrįstai ir neteisėtai atsisako atlikti jų kompetencijai pagal teisės aktus priskirtas užduotis bei funkcijas (žr. LVAT 2007 m. rugsėjo 28 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. A17-466/2007). Šios nuostatos *ad hoc* (liet. *šiuo atveju*) taikytinos ir Komisijai. Viešojo administravimo subjektui pačiam pašalinus trukdžius dėl ginčijamos teisės realizavimo, teismas nebeteri nei faktinio, nei teisinio pagrindo priimti sprendimą, kuriuo būtų tik patvirtinta pareiškėjo ginčijama teisė ar įstatymų saugomas interesas. LVAT taip pat yra išaiškinęs, kad situacija, kai atsakovas savo iniciatyva tenkino pareiškėjo skunde keliamus reikalavimus, lemia, kad ginčo dalykas išnyko, todėl teismo sprendimas negali pakeisti tarp šalių susiklosčiusio materialinio teisinio santykio. Materialinių teisių prielaidų ginti asmens pažeistą teisę ar įstatymo saugomą interesą nebuvimas yra pagrindas skundą (prašymą) atmesti (žr., LVAT 2012 m. gruodžio 4 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A822-3039/2012, 2023 m. birželio 12 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-544-556/2023). Administracinių teismų praktikoje laikomasi pozicijos, kad išnykus ginčo dalykui, skundo reikalavimas yra atmestinas, o su šiuo reikalavimu susijusių argumentų bei motyvų vertinimas teisiškai yra nereikšmingas (žr. LVAT 2021 m. kovo 17 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-2022-968/2021).

Atsižvelgdama į aukščiau išdėstytą, Komisija sprendžia, jog pareiškėjos skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos „Asmuo X“ skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė

Raminta Ramanauskienė

Svetlana Sinkevičienė